

Γιώργος Τρίμπας

Ολιγόγραμμα II

Γιώργος Τρίμπας

Ολιγόγραμμα II

Τίτλος του Πρωτοτύπου: “Ολιγόγραμμα ΙΙ”

Συγγραφέας: Γιώργος Πρίμπας

ISBN: 978-618-80243-2-8

Αθήνα, 2013

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση δίχως την έγγραφη άδεια του δημιουργού αλλά με αναφορά στην πηγή

Του ιδίου:

“5+7+5, ακριβώς ή περίπου χάρικου”,
ποίηση - εκδ. Ενδυμίων, 2007

“ΑΠΟποίηση επί σκηνής”,
ποίηση/θεατρικά - εκδ. Ενδυμίων, 2009

“Καθώς” [e-book],
ποίηση - Λογοτεχνικά Σημειώματα, 2010

“αλλού” [e-book],
ποίηση, αυτοέκδοση, 2011

“Ολιγόγραμμα II”,
ποίηση - εκδ. Το Βακχικόν, 2011/2

“υπαίθριοι ημι λόγοι”,
ποίηση-φωτογραφίες - www.24grammata.com,
σειρά ‘εν-καινώ’, αριθμός σειράς: 15

Περιεχόμενα

	σελ.
Εισαγωγή	9
Ακύρωση	11
η νύχτα ξέσπασε...	19
Ένεκα της προς τη θάλασσα ...υγρασία χορεύοντας ...	27
Με τρόπο χαϊκού I	35
Ολιγόγραμμα	43

Εισαγωγή.

Ο επιγραμματικός λόγος απαντάται σε πλήθος πολιτισμών διάσπαρτων σε όλο τον κόσμο και η ιστορία του χάνεται στα βάθη των αιώνων.

Στο βαθμό που δεν αποσκοπεί να γίνει σύνθημα - χωρίς και πάλι αυτό να σημαίνει ότι ένα επίγραμμα που δημιουργήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε ως σύνθημα έχασε το ποιητικό του περιεχόμενο μόνο και μόνο γιατί έγινε ή έστω προσπάθησε να γίνει σύνθημα - και δεδομένου ότι η ποίηση τελικά παραμένει 'ανόρισμη' δεν είναι παράλογο να θεωρηθεί ως ποίηση με μία όμως σημαντική παρατήρηση:

Ο επιγραμματικός λόγος, ακόμα και αν ο δημιουργός του τον κοινοποίησε επεξεργασμένο σε σχέση με αυτόν που στιγμαία συνέλαβε και είπε, μεταφέρει αυτούσια αυτή τη στιχημή όσο κανένα άλλο είδος ποίησης - λόγου γενικότερα.

Στο βαθμό επίσης που ο διαχωρισμός του Denis Diderot για τη ζωγραφική και την ποίηση (*)

δεν μπορεί, τουλάχιστον, να αγνοηθεί, ο επιγραμματικός λόγος, επιχειρεί να καλύψει το κενό και διεκδικεί (και) τον τίτλο ζωγραφικού

έργου του δημιουργού εκείνου που ενδέχεται
να μην είναι (και) ζωγράφος.

(*) Denis Diderot: Ένας πίνακας ζωγραφικής,
ακόμα και όταν μεταφέρει έντονα τις στιγμές
που μόλις προηγήθηκαν όπως και αυτές που
πρόκειται να ακολουθήσουν αμέσως μετά,
αφορά μία στιγμή, αυτήν που απεικονίζει, σε
αντίθεση με ένα ποίημα.

Γιώργος Πρίμπας, Αθήνα 2011

Ακύρωση.

Σε καθρέφτη νηνεμιά
Επί δυο διαμαία τα σκαριά.
Κρώξιμο γλάρων
Αναγγέλλει τη θανή.

Χέρια της στάθμης νήμα
Σηκώσανε τους ορισμούς.
Στο επίχρισμα ρωγμές
Των αγριόχορτων η τύχη.

Πανωφόρι θύμησες
Στο μόλο αγναντεύει σούρουπο.
Το χάδι στο σκυλί
Η συντροφιά του κόσμου.

Στα λόγια τύπος
Το περίγραμμα της αναχνύρισης.
Στην κόρη της διαστολής
Το χρώμα της υπόσχεσης.

Ρυθμός μεταλλικών τροχών
Ταχύνει κυπαρίσσια.
Μικρό παιδί
Ζωγραφίζει το βουνό.

Σκόρπια της λίγα φτερά
Αθάλευτη δεκοχτούρα.
Της γάτας τα βήματα
Προσπερνούν αδιάφορα.

Μήτε φύλλα και κλαδιά
Κορμός μονάχα.
Ζωηφόρος επισκοπεί
Ηλιομέτρης ακριβής.

Φορτωμένα πληγές
Τα ρέστα του χρόνου.
Μαζεύει λέξεις
Στα σκουπίδια της μέρας.

Σύγνεφα ουρανού σκορπίσαν
Τις ακτίνες της βροχής.
Στεχνώνει ο ήλιος
Στο νερόλακκο πάνω.

Μάσκες ξεχωρίζουν μοναξιές
Στο Φλεβάρη του κάμπου.
'Ω! Λεύκα, όνειρο μου
Κατισχύεις της καταχνιάς.

Στις στιγμές τους ανήκουσε
Τα λόγια του χθες.
Σπασμένα στεφάνια φωνασκούν
Θόρυβο λευκό.

Σε τέσσερα ύψη ψέματα
Χάθηκε το λιώγημα.
Ένα τιτίβισμα κουρνιάζει
Και τη νύχτα ξυπνά.

Οι φόρμες είναι φόρμες
Και σημεία εποχής.
Γράφοντας ποίμα στο κορμί σου
Θέλω να κάνουμ' έρωτα.

Στάχτες τα λόγια φορτωμένα
Που ορίζανε ποιότητες.
Αντάμα σ' απάτητα χωράφια
Κάμπιες ζητούνε πεύκο.

Εκροές πολιτισμού
Βρωμίσανε τα κλαδιά.
Μια πασχαλίτσα
Την τρομάζει το πλήθος.

Μια περιπλάνηση ποθεί
Τις οσμές της Άνοιξης.
Μια παλινδρόμηση ιερουργεί
Την αν-ισοστάθμιση των αισθήσεων.

Σε μεσοτοιχίες φράγματα
Κάδρα τοπία αναρτημένα.
Σε μεσοτειχίες ακάλυπτων
Στολίδια κουτσουλίες περιστεριών.

Στη σκιά που μαζεύει
Ανταμώνουν προτιμήσεις καφεΐνης.
Οι πεσμένοι πορτοκαλανθοί
Αρωματίζουνε τη μέρα.

Ένα σωρό επέκεινα
Στα ράφια στοιβαγμένα.
Η ζωή γυρη-φέρνει
Τις πεθυμιές της Άνοιξης.

Συσδώρευση ανεπανάληπτων
Το ρυάκι σμιλεύει το ρου του.
Η επιφάνεια της βροχής
Συγχύζει τα ηλιοτρόπια.

Το αλιβερίσι στην ταβέρνα
Του χείμαρρου ανάντη.
Τα σπίτια πλημμυρίσανε
Του χείμαρρου κατάντη.

Υφήλιος επέστρεφε
Για να μπει στο facebook.
Γύρισε θ έ λ ο ντας
Διέγραψε το λογαριασμό.

«...Συμφωνούνται, συνομολογούνται
Και γίνονται αμοιβαίως αποδεκτά...»
Στις άνω τελείες και στις θέσεις των
κομμάτων
Στην Ευελπίδων ζητούνται ερμηνείες.

Χρέη και -ισμοί
Τα δώρα των μοιρών.
Σε μονοπάτι φως ζητώ
Τ' αχνάρια μου απαλλαγμένος.

η νύχτα ξέσπασε...

...
κάτω στον κάμπο
αναβλύζουνε τ' άστρα.
βροχή!

...
μες απ' τα μάτια
αναβλύζουνε λόγια.
κενό.

...
στο κέντρο των κύκλων
αναβλύζουνε φωτιές.
γιορτή!

...
μες απ' τις κραυγές
αναβλύζουνε πόθοι.
ανάγκη.

...
στην ένταση του αόρατου
αναβλύζουν αρώματα.
νυχτολούλουδο!

...
στιων οπαδών τα λόγια
αναβλύζουνε πρέπει.
δόγμα.

...
τα φώτα του δρόμου
αναβλύζουνε σκιές.
μοναξιά.

...
από τις λεπτότητες της ακρίβειας
αναβλύζουνε φωτιές.
tango!

...
πικροδάφνες όνειρο
αναβλύζουνε δρόμο.
πόλη.

...
στων κάποτε συμμαθητών
αναβλύζουνε "τον θυμάσαι;".
φθορά.

...
από τα μικρόφωνα πίσω
αναβλύζουνε δικαιώσεις.
ματαιότητα.

...
από την ίριδα της σιωπής
αναβλύζουνε διαστολές.
έρωτας!

...
από τον ορίζοντα της κιθάρας
αναβλύζουνε χέρια.
segovia!

...
στις κολώνες ανάμεσα
αναβλύζουν αστέρια.
σούνιο!

...
μες από τη σάλα
αναβλύζουνε βινίλια.
jazz!

...
οι ταχύτητες
αναβλύζουνε τείχη.
αποξένωση.

...

απ' το αν-εκτίμητο
αναβλύζουν υποταχές.
εξ-ουσία.

...

οι ψυχές των δέντρων
αναβλύζουνε τρεμοφεγγιές.
πυγολαμπίδες!

...

στα σοκάκια στις λακκούβες
αναβλύζουνε φεγγάρια.
απόβροχο!

...

στον πόθο της αυγής
αναβλύζουν ονειρώξεις.
ανεκπλήρωτο.

...
στη συνάντηση των αλλού
αναβλύζουν αδρότητες.
φευγαλέα.

...
στον ορίζοντα του Ηραίου
αναβλύζουνε θάλασσες.
πανσέληνος!

...
κάθυγρα κορμιά
αναβλύζουνε τριγμούς.
ταυτοφωνία!

...
από το Ένα
αναβλύζουνε μορφές.
αγέννητο!

Ένεκα της προς τη θάλασσα
... υγρασία χορεύοντας ...

Σμάρι πουλιών
την πτώση λέγει
στο σύγνεφο.

Όνειρο παιδί
τη ρότα λέγει
στο καράβι.

Ζευγάρι αναρριγή
τον ήμερο λέγει
στην ξαστεριά.

Φοίνικας νοτιάς
το άνθος λέγει
στην πασχαλιά.

Κιθάρα φωτιά
το τραγούδι λέγει
στο φλοίσβο.

Πόθος διαστολή
τη μητέρα λέγει
στη γυναίκα.

Χέρι παρέκταση
την προβολή λέγει
στον καμβά.

Έλξη άλικη
το κορμί λέγει
στα χείλη.

Νύχτα θαλερή
την αφεγγιά λέγει
στην αυγή.

Κορμί γυμνό
την ηδονή λέγει
στο σώμα.

Απρίλης ξάφνιασμα
τη μοναξιά λέγει
στο παγκάκι.

Σπόρος ανάγκη
το πρόσκαιρο λέγει
στο άνθος.

Μνήμη ανατολή
το ταξίδι λέγει
στη χελώνα.

Κύκλος άναρχος
τον πλάτανο λέγει
στην ακροποταμιά.

Παφλασμός προβλήτα
τη δύση λέγει
στη μοναξιά.

Ιριδίζουσα τοξοειδής
το πέταγμα λέγει
στον ουρανό.

Ανάγκη άλογη
(τα) σημεία λέγει
στο χαρτί.

Ευωδία Μαχιού
το πέταγμα λέγει
στις ψυχές.

Κρυστάλλινο λευκό
το πρόωρο λέγει
στην κερασιά.

Λιόγερμα θολερό
τις ρονιές λέγει
στις ρούγες.

Ήλιος ρηχός
το αλάτι λέγει
στη λιμνοθάλασσα.

Δρόμος συνάντηση
το άρρητο λέγει
στο άγχισμα.

Βιάση ορίζοντας
τη φλόγα λέγει
στο(ν) όνειρο.

Φαράγγι διαταγμός
την ευφορία λέγει
στην κοιλάδα.

Με τρόπο χαϊκού Ι

Πολυλογία.
Να και εικόνες θολές.
Ούζο διαυγές.

Φλοίσβος γητευτής.
Στο γέρμα μέρας καυτής.
Τι παρασυρμός!

Δώσε της χώρο.
Θα σε γεμίσει άνθη.
Βοκαμβίλια!

Η νύχτα κρατεί.
Η ανατολή αρχεί.
Επιλογή μου;

Θάλασσα και γη.
Στο ηλιοβασίλεμα.
Γίνονται ένα.

Μόνος στην πρύμνη.
Ροδόχρους ορίζοντας.
Αναπόληση.

Δυο δεκοχτούρες
Πάνω σε πεύκου κλαδί
Ερωτοτροπούν.

Η πανσέληνος.
Σεπτέμβρη νύχτα.
Αδιάφανα υγρή.

Μικρή ελπίδα
Στο βλέμμα του γεωργού.
Όστρια καιρός.

Μήνα θεριστή
Πουνέντες λίβας πνέει.
Τι απόχρωση!

Μέσα του Μάρτη
Μια σφοδρή τραμουντάνα.
Υπό το μηδέν.

Μέρες του Μάη
Ο αγέρας λεβάντες.
Η φύση λάμπει!

Μέσα στη γλάστρα
Την απότιστη.
Κοίτα! Αχριόχορτα!

Στάζουν τη δροσιά.
Τα φύλλα στα μάρμαρα.
Αρχαίος ναός.

Η ανατολή!
Στη σκιά της Ακρόπολης.
Λάμπει ο κόσμος.

Ιστός αράχνης.
Τόσο όμορφος!
Κάποιος θα πεθάνει!

Αυγή Ιούλη.
Λίγες σταγόνες δροσιάς
Ψάχνουν να κρυφτούν.

Μια ανατολή
Την ακούς πρώτα.
Να! Το κελάηδημα.

Καθώς πέρασα
Το κοτσύφι σώπασε.
Βουή μελισσών!

Ο αγέρας σιώπησε.
Να μία βροντή!
Οι πρώτες στάλες.

Να η βελήνη!
Μετά την ανατολή.
Τποιος τη μίκρυνε;

Πόσα τζιτζίκια;
Φορτωμένα η ζέστη.
Από το πρωί.

Ένας αετός
Πετάει ψηλά.
Στη γη θα καταλήξει.

Μια παπαρούνα.
Κόκκινη από ντροπή;
Ή από ζωή;

Ολιγόγραμμα.

κάθε ανατολή έλκεται από τη δύση της

από την επιρροή
στην εξουσία

...λογοκρισία

στο κυπαρίσσι ύψος ρίζα καμιά δεν περισεύει

cine 8 1/2

μάτια 8 1/2

παγκάκι 8 1/2

μια τίγρης ξαποσταίνει φως
πόση κούραση να σηκώσει τη μέρα;

σταγόνες χαλαζία
αναφύονται στο βλαστό δροσιά
εαρινού ρόδου
...άνανθη ομορφιά

η πεταλούδα πέταγμα
μεταβάλλοντας τον καιρό
ποιήματα γράφει
...αιτιοκρατία

το φως κάνει το χώρο

η αλλαγή μόνον όταν
η φαντασία (μας)
ξεπεράσει τον καπιταλισμό
...προβλέψιμοι

το κτήνος
που στολίζει τις πράξεις του
με μια θεωρία

...άνθρωπος

το νυχτολούλουδο Φάνης
διαρρηγνύει το ιδεολόγημα
του ορίζοντα των αισθητών

ο Αύγουστος
της άμμου και των αμπελιών
του έρωτα και των ονείρων
ζωή στιχμή
ξύδι γλυκόπιστο

στους λογιστές της ζωής ο έρωτας στα πρέπει

κατάθεση του σώματος στην ψυχή ο χορός

μόνη μου αντικειμενικότητα
τα συναισθήματα από το πρόσκαιρο
της εντύπωσης των πραγμάτων

το γιατί δε ρωτά εξουσιάζει
πως, λοιπόν, έγινε ο κόσμος;

ο χορός δεν έχει ηλικία
θέλω να κάνουμε έρωτα

οι σκιές μακραίνουν
αδημονούν τα αστέρια να τρεμοπαίξουν

κάτι να λοχιστεί ως άκτιστο
κάτι να θωρηθεί ως άπλαστο
...μια ανεμώνη

Ω! Γαία κόρη του γίγνεσθαι
μητέρα της ζωής
απ' τα μαστάρια σου
απλώνεις αμβροσία
...Ισλανδία, Απρίλης 2010

ξέρουμε τη μοίρα των άστρων
πότε θα σβήσουν πως θα εκραχούν
στο τετράδιο της ζωής
ο ήλιος προσθέτει το επόμενο φύλλο

άσπρες χαρακιές ματώνουν το γαλάζιο
τόσα να δεις μα τόσα γνώριμες;

η χαλασμένη ενότητα
στο προχωρημένο της διαστολής
των καιρών όπου το φως
νησίδες στο σκοτάδι καμβά

στο χρηματιστήριο λουκέτο ασφαλείας
...μια καλή αρχή

μια πεταλούδα η ευτυχία στιγμή

ISBN: 978-618-80243-2-8

24